

Verslag van de lezing door Noëlle:

Aansluitend aan de ledenvergadering van februari was er een interessante presentatie door een aantal motorrijders en -rijdsters die een paar reizen gemaakt hebben door India.

Het betreft een vriendengroep en dus geen commerciële reisorganisatie. Ze hebben gebruik gemaakt van ter plaatse gehuurde Royal Enfield ééncilinder motoren en van de organisatorische kwaliteiten van een landgenoot die daar ter plaatse woont en werkt.

Vrijwel allemaal hadden ze ook iets met BMW motoren dus de saamhorigheid was direct tijdens onze bijeenkomst aanwezig.

We zaten in de grote zaal van café Sint Marten.

De presentatie was ook toegankelijk voor niet-leden. Ruim dertig deelnemers hoorden de prachtige verhalen aan.

Tijdens de presentatie ging het vooral om een motortocht door de hoge bergen van noord-India, in de Himalaya.

De tocht werd gemaakt in 2003 en ging over de hoogst berijdbare pas ter wereld op 5602 meter hoogte.

Hun verhalen werden ondersteund met geprojecteerde foto's.

Er werd vertrokken vanuit Delhi.

Er was een forse ondersteuning, om zo weinig mogelijk risico te lopen. Zo was er technische, medische en dagelijkse etensondersteuning, zodat op alle vlakken zo min mogelijk risico genomen werd.

Er ging een Jeep mee met spullen en als navigator voor de groep van acht motorrijders. Verder waren er duidelijke afspraken om veilig door de drukte te rijden.

Een paar regels:

Claxonneren is belangrijker dan remmen!

Geen gat laten vallen met je voorganger, dus als colonne rijden.

Altijd lichten aan.

Houd er rekening mee dat verkeer van alle kanten kan komen.

Rond Delhi was er moesson, en dan regent het echt! Het is meer een gordijn van water.

In de bergen werd het gelukkig droger en zonniger. Het wegdek van de ene pas was goed maar bij een volgende was het zeer belabberd.

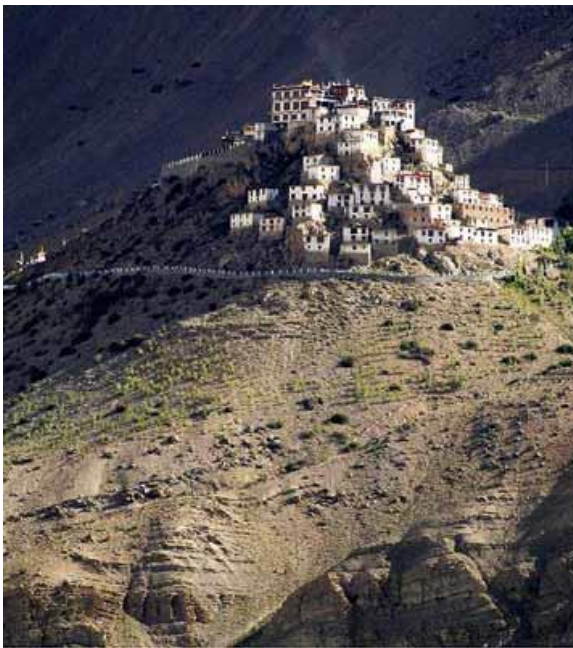
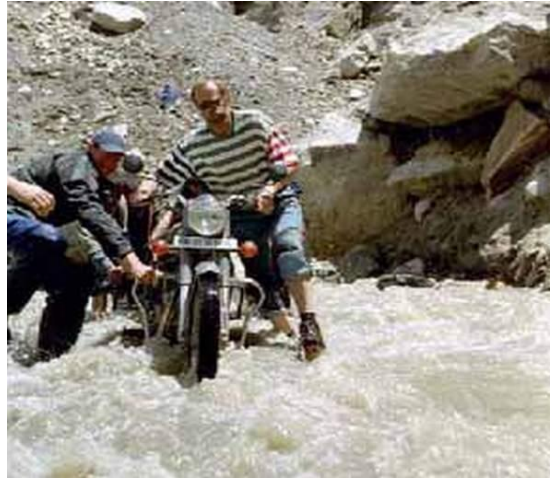
Maar het ergste was nog dat er beken over de wegen spoelden, waardoor soms omgedraaid moest worden of een aantal andere keren de tocht door het hevig stromende water.

Er werd meestal gekampeerd. 's-Nachts was het, door dat ze steeds hoger kwamen, behoorlijk koud.

De watervoorziening kostte dagelijks veel tijd door de zuivering.

Verder moesten ze af en toe acclimatiseren om niet al te erge hoofdpijn te krijgen. Je reist immers van 300 meter naar 5600 meter.

Totaal waren ze nog geen vier weken echt onderweg.

De ongelooflijke stilte daarboven, de yaks, de weidsheid van het landschap, het Thibetaanse klooster in Leh, het zien van de Dalai Lama en natuurlijk de hoogste pas Himank/ Khardung La; allemaal hoogtepunten van de reis.

Afdalend naar Delhi kwamen ze weer in de moesson. Maar ze waren een onvergetelijke reis rijker.

Wie ook zin heeft in een dergelijk avontuur kan contact opnemen met één van de deelnemers via ons clubsecretariaat.

Wellicht is er wat te regelen, met een aantal clubleden samen?